

A PHONOLOGICAL STUDY OF PALAUNG DIALECTS SPOKEN
IN THAILAND AND MYANMAR, WITH FOCUSES ON
VOWELS AND FINAL NASALS

SUPAKIT BUAKEAW 4837496 LCLG/D

Ph.D. (LINGUISTICS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SUJARITLAK DEEPADUNG, Ph.D., SOMSONGE
BURUSPHAT, Ph.D., WEERA OSTAPIRAT, Ph.D., JEROLD A. EDMONDSON, Ph.D.

ABSTRACT

The objective of this thesis is to describe the phonological system of Dara-ang and Da-ang, Palaung dialects spoken in Thailand and Myanmar, respectively. This investigation focuses on vowel length and word-final denasalization occurring in both dialects. Dara-ang data were collected at No-Lae Village, Chiang Mai Province, Thailand, while Da-ang data were collected at Nyaung Gone Village, Kalaw City, Shan State, Myanmar.

The finding reveals that initial consonant and vowel inventories in Dara-ang and Da-ang are identical. The Da-ang system of final consonants, however, differs from Dara-ang due to the diachronic development of the finals, i.e., *-ŋ merged with -n and *-ŋ denasalized to -k. The vowel system of Dara-ang and Da-ang has phonemic vowel length for non-high central vowels /ə ə̃ a/. Acoustic findings, in addition, show that difference in the duration of phonemic short and long vowels is statistically significant, while phonemic short and long vowels also differ in terms of vowel quality. As proposed in this study, in Dara-ang and Da-ang, there are two types of denasalization: partial and complete denasalization. Nasal place of articulation is the trigger of the complete denasalization in Da-ang. In addition to nasal place of articulation, vowel height and vowel length are the triggers of the partial denasalization in Dara-ang. The denasalization of word-final nasals originated at a velar point of articulation, but the process of spreading to another nasal place of articulation is dialect-specific. This study argues that denasalized nasal in Dara-ang, which is realized as a voiceless oral stop followed by voiced nasal release, is an allophone of the plain nasal. Furthermore, acoustic analysis suggests that duration of the preceding vowel had a significant effect on the oral closure portion of the denasalized nasals.

KEY WORDS: PALAUNG / PHONOLOGY / VOWEL LENGTH / DENASALIZATION

213 pages

ระบบเสียงภาษาปะหล่องที่พูดในประเทศไทยและพม่า: การศึกษาสระและพยัญชนะท้ายนาสิก
 A PHONOLOGICAL STUDY OF PALAUNG DIALECTS SPOKEN IN THAILAND AND
 MYANMAR, WITH FOCUSES ON VOWELS AND FINAL NASALS

ศุภกิต บัวขาว 4837497 LCLG/D

ปร.ด. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สุจิตลักษณ์ ศิผดุง, Ph.D., สมทรง บุญพัฒน์, Ph.D., วีระ
 โอสถาภิรัตน์, Ph.D., JEROLD A. EDMONDSON, Ph.D.

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยายระบบเสียงภาษาดะอองและคะออง ซึ่งเป็น
 ภาษาปะหล่องที่พูดในประเทศไทยและพม่า การศึกษานี้ยังได้วิเคราะห์ความสั้นยาวสระและการลด
 ความเป็นนาสิกท้ายคำที่ปรากฏในทั้งสองภาษา โดยภาษาดะอองเก็บข้อมูลที่บ้านนอแล จังหวัด
 เชียงใหม่ ประเทศไทย ส่วนภาษาคะอองเก็บข้อมูลที่บ้านหญ่าวโกง เมืองกะลอ รัฐฉาน ประเทศพม่า

ผลการศึกษาพบว่าจำนวนหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาดะอองและคะอองมี
 จำนวนเท่ากัน ระบบสระของภาษาดะอองและคะอองมีลักษณะเหมือนกัน ระบบพยัญชนะท้าย
 ภาษาคะอองแตกต่างจากภาษาดะออง เนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงของพยัญชนะท้ายดั้งเดิม กล่าวคือ
 เสียง *-ŋ รวมกับเสียง -n และเสียง *-ŋ ลดความเป็นนาสิกเปลี่ยนเป็น -k ระบบสระภาษาดะออง
 และคะอองมีความสั้นยาวเฉพาะสระกลางที่ไม่เป็นสระสูง /อ อ ั a/ ผลการศึกษาทางกลศาสตร์
 แสดงให้เห็นว่าค่าระยะเวลาของสระสั้นและสระยาวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และตำแหน่งของ
 สระสั้นและสระยาวก็ยังแตกต่างกันอีกด้วย การศึกษานี้เสนอว่าการลดความเป็นนาสิกท้ายคำใน
 ภาษาดะอองและคะออง มี 2 ประเภท คือ การลดความเป็นนาสิกสมบูรณ์ และการลดความเป็น
 นาสิกบางส่วน ในขณะที่ฐานของพยัญชนะนาสิกเป็นตัวนำการลดความเป็นนาสิกสมบูรณ์ในภาษา
 คะออง แต่ในภาษาดะอองฐานพยัญชนะนาสิก ความสูงต่ำของสระ และความสั้นยาวสระเป็น
 ตัวนำการลดความเป็นนาสิกบางส่วน การลดความเป็นนาสิกนั้นเริ่มต้นที่พยัญชนะฐานเพดานอ่อน
 แต่การขยายไปสู่ฐานพยัญชนะอื่นเป็นลักษณะเฉพาะถิ่น การศึกษานี้เสนอว่าพยัญชนะท้ายที่ลดความ
 เป็นนาสิกซึ่งมีสัทลักษณะเป็นเสียงพยัญชนะกักไม่ก้องตามด้วยการปล่อยเสียงนาสิกจัดเป็นหน่วย
 เสียงย่อยของพยัญชนะนาสิกในภาษาดะออง และผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าระยะเวลาของสระที่
 นำหน้ามีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อระยะเวลาของเสียงกักของพยัญชนะท้ายที่ลดความเป็นนาสิก